

да ся каже още, какво всички-ты притчи не могат да ся тълкувать лесно и, за да ся истълкува сполучено една притчя, учитель-тъ трѣбва да ся приготви.

Въ книгѣ-тѣ сѣ туряни само *примѣри* за упражнения и ако тыя примѣри и да сѣ много, пакъ не стигать за да ся научи дѣте-то да употрѣбыва право коѣ да е формѣ на языка. Не е мѣчно нѣщо да ся съставя по тыя мѣры много упражнения, да ся напишѣтъ на чернѣ-тѣ дѣскѣи да ся накаратъ ученици-ты да прочетѣтъ въпросы-ты и да направятъ отговори на тѣхъ, прѣвень изуцны а послѣ писмовны.

Така само може да ся учи бащиный языкъ; нъ бащиный языкъ не трѣбва да ся учи като чуждестраненъ. Бащиный языкъ ако и да ся усвоява съ душнѣ-тѣ на дѣте-то непосредствено, безъ помощѣ-тѣ на училище-то, нъ училище-то трѣбва да ся научи да ся ползува брѣзо и точно отъ това дарено богатство. Чловѣкъ може да има въ душнѣ-тѣ си много формы на народный языкъ, а пакъ да не може да ги употрѣбыва брѣзо и точно, което ся добыва само съ упражненія.

Освѣня това, тыя упражнения пригответвъть ученика за грамматикѣ-тѣ. Дѣте-то полусъзнателно, съ чясто-то употрѣбение и съ постѣпено-то съставение на прѣдложения-та, учися вече отъ самосебе да цѣни значение-то на чясти-ты на слово-то и на прѣдложение-то. Думы-ты вече подкачятъ отъ самосебе, отъ употрѣбыване, да ся раздѣлять въ ума му на грамматическы рядове, та испослѣ на грамматикѣ-тѣ остава токо-рѣчи само да сврѣже различны-ты думы и формы, които вече отъ самосебе сѣ ся раздѣлили на купове само съ практическо-то упражняване.

Всичкы-ты упражнения ся сврѣшвать съ малкы